

Pismo oca Lovri:

Sine, molimte moraš prestati trabunjati o svojim snovima. Previše me posdjecaš sada na svoju majku u svojim zadnjim danima. Molimte, prestani se baviti tom svojom istragom ili kako god ti to zoveš. Umislio si si sve, ne razumijem zašto te njena smrt toliko pogodila, ali molite moraš prestati. Dogovorio sam savjetovanje kod svećenice Boga Jezusa sutra oko podne, molimte dođi samonom pomoći će nam obojci nositi se s našom tugom.

Dnevnik Lovre

Pišem dnevnik jer mislim da sam nekome ili nečemu stao na žulj svojim njuškanjem uokolo, tako da nađe li netko ovu knjižicu, a mene nije upoznao. Da to što istražujete je stvarno i da ja sam vjerojatno jedna od žrtvi. Još od kada sam bio dijete primjetio sam da se nešto neobično zbiva, bilo je to prije pedesetak godina. Sjećam se kako su moji roditelji davnih dana izgubili djedove i bake, što je i bilo normalno... Tada, danas kao da svi nekako dulje žive, ne da je moj otac još uvijek živi, a ja sam osoba ljudske rase u svojim kasnim šezdesetima, već su i moji djedovi i bake živi. Grad je počeo nenormalno bujati, a nije pomoglo ni to što su brojne druge rase se masovno krenule naseljavati što u bijegu od Gragale, što u bjegu od Horugvniog haraćanja dublje južno u kontinet. Smatram da svi zaslužuju dom no isto tako i primjećujem kako ovaj grad postaje prenapučen. Upravo ta prenapučenost poziva svakakve sile ako se mene pita. Tu sada dolazimo do onoga o čemu ja pričam... Unazad tri ili četiri godine, više ni ne znam kada sam to prvi puta primjetio, stvari su se počele vraćati u „normalu” barem ono što je bilo normalno u doba dok sam ja bio dijete. Ljudi, pogotovo ono ljudske rase, su krenuli umirati, od nastarijih prema maldima. Kako to svima normalno nitko nije posvetio previše pažnje, no ja smatram da tu nešto smrdi na zločin. Nisam siguran tko ili što ga čini, no smatram da ovo „normalno” stanje nije baš normalno. Da se pojasnim, Smrt starijih ljudi kao da se kreće po četvrtima gradova, nikada nebudete vidjeli povećanu smrtnost ljudi kroz cijli grad. Krenulo je od luke, u mjesec dana preko dvijesto starijih ljudi je umrlo, pretežno ljudi ljudske rase, Što i ima smisla jer su oni ti koji su najdulje izbjegli svoju sudbinu, no nakon tog mjeseca, ponovno ništa u luci, ali zato na glavnoj tržnici tristo sedamdeset i jedna mrtva osoba, pa stari centar, vilenjačka četvrt... Tako je i moja majka umrla pred dva mjeseca, skupa sa još tro osamdeset ljudi, no nitko od mojih djedova i baka nije bio zahvaćen. Zašto? Jer „smrt” još nije prošla kroz njihovu četvrt. Kada je obitelj htjela vidjeti tijelo, zaštitari su nas uvjeravali da nije pametno, pa su rekli da nije moguće i na kraju smo zakopali ljes za koji ni ne znamo je li usitinu imao tijelo moje majke ili ne u sebi. To me toliko raspizdilo da sam krenuo u istragu. I vjerojatno zato nebudem živio još dugo. _____

Kada sam u centralnom zaštitarskom uredu Črnje Mure priupitao zašto mi nisu dali da vidim tijelo voje majke odgovr je bio samo: „Kako to mislite nismo dali? Zar vas zaštitari nisu pozvali na identifikaciju tijela?” Što me iskreno zbunilo, kako za mog života nije bilo previše smrtnih slučajeva nisam ni znao koj je protokol u slučaju smrti no, u uredu se kunu, da je protokol da se kontaktira najbliža živuća obitelj te ih se pozove na identifikaciju tijela. _____

Stupio sam u kontakt s nekoliko ljudi kojima je isto nedavno umrla rodbina. No od njih sedmero s kojima sam priča, nitko nije imao isto iskustvo kao i ja. Svi su rekli da su im dopustili da vide svoje pokojne. I rekli su da su im zaštitari mnogo pomogli što se tiče organizacije oko ukopa. Nije da meni s time nisu pomogli, no zašto je procedura kod mene bila dugačija. _____

Počinem se osjećati kao da sam lud, vidim uzorke u stvarima di ih nema. _____

Napokon neki razvoj situacije. Sreo sam obitelj koja je imala slično iskustvo kao i ja. Rekli su da zaštitari su ih dočekali na vratima te im branili ulazak u kuću gdje je osoba preminula. I još uz to, isto kao i u mojem slučaju, čak i nije najstarija osoba u obitelji... Izrazio sam obitelji Hirlk sućut nakon čega sam se ponovno vratio u cijelu ovu predstavu. _____

Prolazivši ulicom čuo sam uzvike: „MOLIM VAS, PUSTITE ME DA JU VIDIM, MOLIM VAS!” i koz jecaje govorio je muškarac pred vratima. Odlučio sam sjesti se uz obližnje drvo izvaditi svoju knjigu te oslušivati... Hmmm kao i u mojem slučaju, dva zaštitara s kopljima brane ulaz u kuću, a treći obučen kao neki činovnik izlazi i govori kako je najbolje da ju ne vidi. Jer to bi bilo potresno za njega.

U centranom zaštitarskom uredu Črnje Mure zamolio sam, ako im nije problem da mi daju opis službene opreme jednog zaštitara, jer smatram da sam vidio nekoga tko se pretvara da je zaštitar.

Izgleda da sam na tragu nečega. Iako su jako dobro preruseni u zaštitare, ljudi koji su odvelu moju majku su propustili jedan mali detalj. Pukovnik sa sobom mora nositi sablju i pištolj. Osoba koja je bila obučena kao pukovnik u mojem slučaju sa sobom nije imala oružje što označava da nije na dužnosti.

From:

<http://rumwiki.duckdns.org/> - **wiki**

Permanent link:

http://rumwiki.duckdns.org/doku.php?id=en:ingame:informacije:lovro_kozmic

Last update: **2026/09/13 10:05**

